

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. حضرت استاد سلام عليكم. وقتی در دعا عرضه می‌داریم «انت الخالق و انا المخلوق، انت المالك و انا المملوك، انت الرب و انا العبد، انت الرازق و انا المرزوق»، و یا اینکه در دعای کامل عرضه می‌داریم «یا سیدی و الهی و مولای و ربی»، در واقع در بیان این عبارات، خداوند در مظهریت عبد خود ظهور کرده است؟ و آیا نقش ما فقط انتخاب اراده الهی در این ظهور است؟ و به همین دلیل است که می‌گوییم، عبد و عابد و معبود یکی است؟ لطفاً درباره «حضور حضرت حق به ظهور عبد» بیشتر توضیح بفرمایید. سپاسگزارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم. بحث در «فقیر إلى الله» بودن ما می‌باشد و نسبتی که می‌توان با غنی مطلق پیدا کرد تا معنای بودن مان به عالی‌ترین نحوه برسد که بودن بیکرانه اکنون جاودانه مان می‌باشد. موفق باشید